

Opravičen strah.

Pozdravljena bodi, mila pomlad,
Ki cvetje po zemlji trosiš,
Ki z drevjem košatim delaš hlad,
In ptice nam z juga nosiš!

Tožilo bi lahko moje srcé,
Kako je po zimi medlelo,
Ko sneg je zakrival hrib i poljé,
Ko v burnem vrtincu je melo.

A tožbe in žalne spomine na stran,
Pretrpel sem, kakor že bodi!
Pozdravlja me zopet jasen dan,
In v lozo stopinja me vodi.

Tam slavec zaljubljeni toži z vej,
Grčé mi tam grlice v grmih,
Tam veverke urne sem in naprej
Po jelkah skačejo strmih.

Pogozdno lepenje mi tam dehtí,
In boža prijetna me senca,
Srcé se mi v prsih milo topí
Na sredi drevesnega venca.

Pomladi čarobne in lepe takó
Opevati ne bi še nehal,
Le tega bojim se, da ne bi kedo,
Prebravši to pesem — zazdehal.

Anton Medved.

Celje in okolica.

(Národno-društvene črtice. — Poleg raznih spisov sestavil *Andrej Fekonja*.)

(Dalje.)

Katoliško podporno društvo.

Več let je trajalo, predno se je dobilo dovoljenje, da se je smela v Celju osnovati zasebna dekliška šola za celjsko okolico, sedaj šola šolskih sester. Nabralo se je nekaj denarja, a ta se je kmalu potrošil. Zatem se je ustanovil odbor, ki je obljubil, da hoče skrbeti za vsakoletne troške te šole; pa nekateri odborniki so pomrli (Kasp. Gorišek in Franc Krušič), drugi so se iz Celja preselili, ali iz odbora izstopili; in že so se rodoljubi bali, da bo morala dekliška šola nehati.

Tu jim pride na misel: ustanoviti posebno društvo, kateremu bo izročena skrb za to privatno šolo. Z odlokom vis. c. kr. namestništva v Gradcu dné 8. mal. travna 1879 je bilo torej dovoljeno „Katoliško podporno društvo“, katerega namen je: podpirati učiteljice pa tudi učenke privatne dekliške šole v celjski okolici. V ta namen služijo vloge družbenikov, ki so dvoje vrste: a) ustanovniki plačajo društvu 40 gld. avstr. velj. jedenkrat za vselej, in b) redni udje pa po 2 gld. na leto. Društvo je imelo svoj prvi občni zbor 27. malega travna leta 1879. v „Valéntovi hiši“. Sešlo se je 28 družtvenikov, med njimi celjski opat Anton Vrečko, profesor Žolgar, prof. Iv. Krušič, mestni kapelan Jožef Žičkar i. dr., izvečine pa so bili navzoči pravi korenjaki, posestniki iz celjske okolice. V društveni odbor pa so bili tedaj izvoljeni ti-le člani: Jožef Žičkar, načelnikom, Franc Lipovšek, občinski odbornik, njega namestnikom, Ferdo

Majcen, mestni kapelan, tajnikom, Franc Krašovec, pozlatar, denarničarjem, in Karol Šah, občinski svetovalec, odbornikom; Karol Hribovšek, nemški pridigar, prof. Žolgar in Franc Levičnik pa pregledovalci društvenih računov.¹⁾

Največ zaslug o tem „Katoliškem podpor-nem društvu“ si je pridobil njegov dolgoletni načelnik J. Žičkar (pozneje mestno-župni vikarij, sedaj župnik v Vitanju in državni poslanec), katerega je tudi mnogo duševno podpiral mariborski kanonik Franc Kosar. Knezoškof lavantinski Jakob Maks. Stepischnegg pak je za celjsko šolo šolskih sester podaril v vsem blizu dvajset tisoč goldinarjev tudi v ta namen, da se postavi v Celju posebna šolska hiša, ter je izročil delo istemu „Katoliškemu podpor-nemu društvu“. Tega člani po celjski in sosednjih župnijah so z veseljem pomagali pri zidanju poslopja z vožnjo, lesom, pa tudi v denarjih. Vogelni kamen je blagoslovil knezoškof sam dné 1. malega travna l. 1880. ter je bila tega in naslednjega leta postavljena 27 m dolga in 13 m visoka zgradba z nadstropjem in kletmi, h kateri spada tudi vrtič prek ulice 5 m širok in drugi okoli 600⁰ mereči vrt.

„Tako se je torej „Katoliško podporno društvo“ v Celju „z božjo pomočjo in s pomočjo milih dobrotnikov krepko razvijalo in čvrsto dovršilo delo, za katero je prijelo. Lepa prostorna in z vsem potrebnim preskrbljena hiša s štirirazredno²⁾ dekliško šolo pod vzornim

¹⁾ Slov. Gospodar 1879, št. 17, 18.

²⁾ Sedaj petrazredna.